

Sygn. akt VI P 88/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 lipca 2017 roku.

Sąd Rejonowy Gdańsk – Południe w Gdańsku VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodniczący : SSR Paula Markiewicz

Protokolant : sekr. sądowy Barbara Marszewska

po rozpoznaniu w dnia 5 lipca 2017 roku w Gdańsku

sprawy z powództwa W. C.

przeciwko (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P.

o wynagrodzenie za pracę

I. zasądza od pozwanego (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P. na rzecz powoda W. C. kwotę 2.246,62 złotych (dwa tysiące dwieście czterdzieści sześć złotych i 62/100) brutto tytułem wynagrodzenia za pracę za miesiąc lipiec 2016 roku wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 11 sierpnia 2016 roku do dnia zapłaty,

II. zasądza od pozwanego (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P. na rzecz powoda W. C. kwotę 4.920 złotych (cztery tysiące dziewięćset dwadzieścia złotych i 00/100) brutto tytułem wynagrodzenia za pracę za miesiąc sierpień 2016 roku wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 11 września 2016 roku do dnia zapłaty,

III. zasądza od pozwanego (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P. na rzecz powoda W. C. kwotę 4.920 złotych (cztery tysiące dziewięćset dwadzieścia złotych i 00/100) brutto tytułem wynagrodzenia za pracę za miesiąc wrzesień 2016 roku wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 11 października 2016 roku do dnia zapłaty,

IV. zasądza od pozwanego (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P. na rzecz powoda W. C. kwotę 4.920 złotych (cztery tysiące dziewięćset dwadzieścia złotych i 00/100) brutto tytułem wynagrodzenia za pracę za miesiąc październik 2016 roku wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 11 listopada 2016 roku do dnia zapłaty,

V. wyrokowi w punkcie I i II nadaje rygor natychmiastowej wykonalności do kwoty 4.920 złotych (cztery tysiące dziewięćset dwadzieścia złotych i 00/100) brutto,

VI. nakazuje ściągnąć od pozwanego (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P. na rzecz Skarbu Państwa - Kasy Sądu Rejonowego (...) w G. kwotę 851 złotych (osiemset pięćdziesiąt złotych i 00/100) tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych w sprawie.

Sygn. akt VI P 88/17

UZASADNIENIE

Powód W. C. pozwem z dnia 5 grudnia 2016 roku wystąpił przeciwko pozwanemu (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P. o zasądzenie na jego rzecz należności tytułem wynagrodzenia za pracę za następujące miesiące :

- za lipiec 2016 roku w wysokości 2.246,62 złotych brutto wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 11 sierpnia 2016 roku,
- za sierpień 2016 roku w wysokości 4.920 złotych brutto wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 11 września 2016 roku,
- za wrzesień 2016 roku w wysokości 4.920 złotych brutto wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 11 października 2016 roku,
- za październik 2016 roku w wysokości 4.920 złotych brutto wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 11 listopada 2016 roku.

W uzasadnieniu pozwu powód podał, iż był zatrudniony u pozwanego począwszy od dnia 1 grudnia 2015 roku, na stanowisku kierownika budowy. Począwszy od sierpnia 2016 roku pracodawca zaprzestał wypłaty na jego rzecz wynagrodzenia za pracę, które zgodnie z zawartą przez strony umowę wynosi kwotę 4.920 złotych brutto miesięcznie. Termin wypłaty powyższego został określony przez pozwanego do 10-ego następnego miesiąca. Powód podał, iż w związku z brakiem wypłaty na jego rzecz wynagrodzenia w dniu 21 października 2016 roku złożył do pracodawcy wnioski o rozwiązanie umowy o pracę za porozumieniem stron z dniem 31 października 2016 roku. Pracodawca wyraził zgodę na powyższe. Nadto pozwany zobowiązał się do wypłaty na jego rzecz zaległego wynagrodzenia do dnia 30 listopada 2016 roku, z którego to zobowiązania się do chwili obecnej nie wywiązał. (k. 2-3)

Nakazem z dnia 22 grudnia 2016 roku Sąd nakazał pozwanemu wypłatę na rzecz powoda następujących należności :

- kwoty 2.246,62 złotych brutto tytułem wynagrodzenia z pracą za miesiąc lipiec 2016 roku wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 11 sierpnia 2016 roku,
- kwoty 4.920 złotych brutto tytułem wynagrodzenia z pracą za miesiąc sierpień 2016 roku wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 11 września 2016 roku,
- kwoty 4.920 złotych brutto tytułem wynagrodzenia z pracą za miesiąc wrzesień 2016 roku wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 11 października 2016 roku,
- kwoty 4.920 złotych brutto tytułem wynagrodzenia z pracą za miesiąc październik 2016 roku wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 11 listopada 2016 roku. Nadto Sąd orzekł o kosztach sądowych prowadzonego postępowania. (k. 17-18)

W dniu 2 lutego 2017 roku pozwany złożył sprzeciw od nakazu zapłaty z dnia 22 grudnia 2016 roku, zaskarżając powyższy w całości.

W uzasadnieniu powyższego pozwany podał, iż podstawy wydania nakazu są niezgodne ze stanem faktycznym stwierdzonym w protokole pokontrolnym Państwowej Inspekcji Pracy. W oparciu bowiem o powyższy podważeniu podlegają kwoty objęte treścią nakazu. Pozwany podał również, iż w związku z rozmowami mediacyjnymi pomiędzy powodem dotyczącymi m. innymi kwot oraz terminów zapłaty wnosi o oddalenie pozwu oraz anulowanie kosztów sądowych w sprawie. (k. 26-27)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny

W dniu 1 grudnia 2015 roku powód W. C. oraz pozwany (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P. zawarli umowę o pracę na okres próbny do dnia 29 lutego 2016 roku. W oparciu o powyższą powód został zatrudniony na stanowisku kierownika budowy, za wynagrodzeniem 4.200 złotych brutto miesięcznie.

W dniu 1 marca 2016 roku strony zawarły kolejną umowę o pracę - na czas nieokreślony. W oparciu o powyższą powód nadal miał zajmować stanowisko kierownika budowy, za wynagrodzeniem 4.200 złotych brutto miesięcznie. Strony przewidziały również możliwość przyznania pracownikowi premii uznaniowej.

Aneks z dnia 2 maja 2016 roku strony ustaliły, iż wynagrodzenie powoda wynosić będzie kwotę 4.920 złotych brutto plus premia uznaniowa.

Umowa o pracę łącząca strony uległa rozwiązaniu z dniem 31 października 2016 roku w trybie porozumienia stron.

W dniu 21 października 2016 roku strony zawarły również porozumienie na podstawie, którego pozwany zobowiązał się do wypłaty na rzecz powoda wynagrodzenia za okres od lipca 2016 roku do października 2016 roku, w kwotach po 4.920 złotych brutto miesięcznie - w terminie do dnia 30 listopada 2016 roku.

Pozwany nie wywiązał się z powyższego porozumienia.

Pracodawca nie wypłacił na rzecz powoda wynagrodzenia za pracę za okres od miesiąca lipca 2016 roku (częściowo) do października 2016 roku.

Przeprowadzone przez Państwową Inspekcję Pracy postępowanie kontrolne potwierdziło między innymi brak wypłaty na rzecz powoda przez pozwanego należności tytułem wynagrodzenia za pracę za miesiące lipiec, sierpień, wrzesień, październik 2016 roku - w kwocie po 4.920 złotych brutto za każdy miesiąc.

(Dowód : umowa o pracę z dnia 1 grudnia 2015 roku- k. 4, 33, 49, umowa o pracę z dnia 1 marca 2016 roku – k. 5, 34,50, aneks- k. 6, 35, 51, świadectwo pracy- k. 7-7v, 38-38, 54-55, porozumienia – k. 8-9, 36-37, 52-53, pismo PIP z dnia 5 stycznia 2017 roku- k. 51-42, 57-58, dokument PIT- k. 43-45, 59-61, zeznania powoda W. C. – k. 75-76 (nagranie 00:02:16-00:04:43)

Sąd zważył co następuje :

W ocenie Sądu powództwo W. C. zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Stan faktyczny w sprawie Sąd ustalił w oparciu o przedłożone przez strony dokumenty. Powyższe nie były kwestionowane przez żadną ze stron, brak było zatem powodów dla których Sąd miałby odmówić niniejszym waloru wiarygodności.

Dokumenty prywatne Sąd ocenił na podstawie art. 245 k.p.c. Wynika z niego, że dokument prywatny stanowi dowód tego, że osoba, która go podpisała złożyła oświadczenie w nim zawarte. Sąd nie znalazł podstaw do podważenia wiarygodności przedmiotowych dowodów, przy czym ich prawdziwość, jak również autentyczność nie była kwestionowana przez strony postępowania.

Zdaniem Sądu zeznania powoda W. C. zasługiwały na wiarę i uwzględnienie w całości, powyższe bowiem korespondowały z pozostałym materiałem dowodowym sprawy, w postaci dowodów z dokumentów, tworząc z nim logiczną i spójną całość.

W ocenie Sądu materiał dowodowy sprawy potwierdził okoliczności podnoszone przez powoda, iż pracodawca nie uregulował na jego rzecz wynagrodzenia za pracę za okres od lipca 2016 roku do października 2016 roku, w kwotach przez niego dochodzonych.

Podkreślić należy, iż zgodnie z treścią art. 6 kc ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z tego faktu wywodzi skutki prawne. Podnieść należy, iż brak wykazania powyższych okoliczności obciążać musi zawsze podmiot, na którym spoczywa ciężar tego dowodu, Sąd nie ma bowiem ani obowiązku, ani też możliwości wyręczenia stron w wyjaśnianiu treści łączących strony stosunków, w sytuacji gdy pozostają one w tym zakresie bierne. Zgodnie z podstawową w procesie cywilnym zasadą kontradiktoryjności, mając na uwadze treść art. 3 kpc i art. 232 kpc- w brzmieniu nadanym przez ustawę z dnia 1 marca 1996 roku o zmianie Kodeksu postępowania cywilnego, rozporządzeń Prezydenta Rzeczypospolitej – Prawo upadłościowe i Prawo o postępowaniu układowym, Kodeksu postępowania administracyjnego, ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U Nr 43, poz. 189) - to strony są zobowiązane do wskazywania dowodów dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki

prawne stając się dysponentem postępowania dowodowego, zaś Sąd jest zwolniony od odpowiedzialności za jego wynik. (orzeczenia Sądu Najwyższego z dnia 7 marca 1997 roku, II CKN 70/96, OSNC 1997, Nr 8, poz. 113, z dnia 16 grudnia 1997 roku, II UKN 244/98, OSNAPiUS 1999, Nr 20, poz.662).

W świetle powyższego to na stronie pozwanej w niniejszym postępowaniu spoczywał obowiązek udowodnienia, iż wypłaciła ona na rzecz powoda wynagrodzenie za pracę za okres objęty sporem.

Podkreślić należy, iż zgodnie z treścią § 8 ust. 1 -2 Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 8 maja 1996 roku w sprawie zakresu prowadzenia przez pracodawców dokumentacji w sprawach związanych ze stosunkiem pracy oraz sposobu prowadzenia akt osobowych pracownika (Dz. U. z 1996r., Nr 62, poz. 286 ze zm.) pracodawca zakłada i prowadzi odrębnie dla każdego pracownika kartę ewidencji czasu pracy w zakresie obejmującym: pracę w poszczególnych dobach, w tym pracę w niedziele i święta, w porze nocnej, w godzinach nadliczbowych oraz w dni wolne od pracy wynikające z rozkładu czasu pracy w przeciętnie pięciodniowym tygodniu pracy, a także dyżury, urlopy, zwolnienia od pracy oraz inne usprawiedliwione i nieusprawiedliwione nieobecności w pracy. Nadto pracodawca jest zobowiązany do prowadzenia imiennej karty (listy) wypłacanego na rzecz pracownika wynagrodzenia za pracę oraz innych świadczeń związanych z pracą.

Powyższy obowiązek statuuje również art. 94 pkt 9a kp.

Nakłada on bowiem na pracodawcę obowiązek prowadzenia dokumentacji dotyczącej stosunku pracy.

Wskazać należy, iż jest to podstawowy obowiązek pracodawcy.

Pozwany w toku prowadzonego postępowania nie przedłożył zaś jakichkolwiek dowodów potwierdzających fakt wypłaty na rzecz powoda wynagrodzenia za okres objęty sporem.

Strona pozwana pozostała w tym zakresie całkowicie bierna procesowo, ograniczając się do wyłącznie do ogólnikowego zakwestionowania zasadności powództwa w treści złożonego sprzeciwu od nakazu zapłaty.

W zakresie prowadzonych w sprawie rozważań Sąd miał na uwadze zeznania powoda potwierdzające brak wypłaty na jego rzecz wynagrodzenia za okres sporny. Powyższy dowód korespondował również z pozostałymi z dowodami zgromadzonymi w sprawie w postaci umów o pracę, aneksu do umowy o pracę, porozumienia stron z dnia 21 października 2016 roku (k. 9) na podstawie którego pozwany zobowiązał się do uregulowania zaległości na rzecz powoda, jak również ustaleń dokonanych przez Państwową Inspekcję Pracy w toku postępowania kontrolnego, czego wyrazem są ustalenia zawarte w piśmie z dnia 5 stycznia 2017 roku (k. 41-42) potwierdzające okres, jak również kwoty zaległości na rzecz powoda z tytułu wynagrodzenia za pracę.

Mając powyższe na uwadze Sąd uznał, iż pozwany nie przedstawił dowodów potwierdzających fakt wypłaty wynagrodzenia na rzecz powoda za sporny okres.

Mając powyższe na uwadze Sąd na mocy art. 80 kp orzekł jak w punktach I-IV wyroku.

O odsetkach od kwot zasądzonych w wyroku orzeczono na podstawie art. 481 § 1 kc w zw. z art. 85 §2 kp.

O rygorze natychmiastowej wykonalności – w punkcie V orzeczono na podstawie art. 477² § 1 kpc.

Ponadto zgodnie z treścią art. 13 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U Nr 167, poz. 1398 z zm.) opłatę stosunkową pobiera się w sprawach o prawa majątkowe; wynosi ona 5 % wartości przedmiotu sporu lub przedmiotu zaskarżenia, jednak nie mniej niż 30 złotych i nie więcej niż 100.000 złotych

Natomiast zgodnie z art. 35 ust 1 zdanie drugie cytowanej ustawy w sprawach z zakresu prawa pracy w których wartość przedmiotu sporu przewyższa kwotę 50.000 złotych pobiera się od wszystkich podlegających opłacie pism procesowych opłatę stosunkową.

W myśl natomiast art. 113 ust. 1 kosztami sądowymi, których strona nie miała obowiązku uiścić lub których nie miał obowiązku uiścić kurator lub prokurator, sąd w orzeczeniu kończącym sprawę w instancji obciąży przeciwnika, jeżeli istnieją ku temu podstawy, przy odpowiednim zastosowaniu zasad obowiązujących przy zwrocie kosztów procesu.

W zakresie określenia wpisu sądowego w sprawie Sąd miał na uwadze, iż zgodnie z uchwałą Sądu Najwyższego z dnia 5 marca 2007 roku Sąd w orzeczeniu kończącym sprawę z zakresu prawa pracy, w której wartość przedmiotu sporu nie przewyższa 50.000 złotych obciąży pozwanego pracodawcę na zasadach określonych w art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U Nr 167, poz. 1398 ze zmianami) kosztami sądowymi, których nie miał obowiązku uiścić pracownik wnoszący powództwo lub odwołanie do sądu, w wyłączeniu opłat od pism wymienionych w art. 35 ust.1 zd.1 powołanej ustawy. A zatem mając powyższe na uwadze pozwanego obciąża obowiązek uregulowania należności tytułem wpisu sądowego w zakresie uwzględnionego przez Sąd powództwa.

Mając na uwadze, fakt iż strona pozwana przegrała proces w zakresie roszczeń objętych punktem I – IV wyroku, Sąd na mocy art. 98 kpc w zw. z art. 108 § 1 kpc oraz art. 35 ust. 1 zdanie 2 w zw. z art. 113 ust. 1 cyt. ustawy nakazał ściągnąć od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa Kasy Sądu Rejonowego (...) w G. kwotę 851 złotych (5% z kwoty 17.006,62 złotych).

O powyższym orzeczono w punkcie VI wyroku.